

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

også, at der for tiden indsamles et prismateriale vedrørende handelsforholdene med England, og når materialet foreligger, agter regeringen at træffe beslutning om, hvilke yderligere skridt der skal foretages i forhold til London. Det ærede medlem agter formentlig ikke at fremføre det synspunkt, at vi burde træffe beslutning, inden vi havde samlet materialet.

Men det er rigtigt, at den forhøjelse, englænderne foretog af kulprisen, kom overraskende for os. De engelske kulpriser er gennemsnitlig sat i vejret med 8 pct. til trods for, at vi under de forhandlinger, der fandt sted med englænderne, havde fået det indtryk, at de ikke ville blive forhøjet. Men England er jo ikke det eneste land, der har forhøjet kulprisen. Overfor den engelske kulprisforhøjelse på 8 pct. står f. eks. den polske kulprisforhøjelse på 25 pct. Det er vel også et anonymt kulråd i Polen, der har truffet beslutning om denne prisforhøjelse. Formentlig stiller det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu straks en dagsorden, hvori han foreslår at afbryde enhver handelsforbindelse med østlandene, indtil Polen har trukket denne prisforhøjelse for kul på 25 pct. tilbage.

I sine handelspolitiske overvejelser inddrager det ærede medlem hr. Aksel Larsen også genleverancerne fra England og taler om, at vi blot forpligter os til at levere meget store procentdele af dansk landbrugsproduktion, men ikke får nogen som helst genydelse. Ja, men ærede medlem, som jeg har oplyst Dem om tidligere, er det forkert. Vi har jo aftale med englænderne om, hvor meget kul vi skal have, hvor meget stål og jern, hvor meget bomuld. Hvor ofte skal disse oplysninger gentages, før det ærede medlem undlader at fremsætte sit helt forregnede billede af Englandssamhandelen fra denne talerstol? Gør kendsgerninger overhovedet intet indtryk på det ærede medlem?

Det ærede medlem vendte, som han ynder det, og som man kunne vente det, tilbage til devalueringen. Vi har aldrig fået rigtig klarhed over, hvad der egentlig er kommunisternes politik på dette område. Jeg ved, at det ærede medlem vil svare mig, at det er, fordi kommunisterne aldrig er blevet spurgt. Det er også rigtigt; det har jo kun en rent polemisk interesse at spørge kommunisterne, men da denne polemiske interesse foreligger i øjeblikket, vil jeg spørge: Hvad er egentlig det kommunistiske partis devalueringspolitik? Ville kommunisterne virkelig i den situation, hvori Danmark på det tidspunkt befandt sig, da

England havde devalueret i forhold til dollar, have holdt dollarkursen? Ønskede det kommunistiske parti at baste og binde kronen til dollaren? Er det det kommunistiske partis retningslinie på dette punkt, og ønsker det kommunistiske parti at føre denne politik på trods af de sikre virkninger, det ville have i beskæftigelsesformindskende retning, til trods for at det ærede medlem ville vide, at fastholdelse af en kurs, der inderst inde ville have været uærlig, fordi den ikke svarede til de virkelige omsætningsforhold, ville have kastet dansk industri og danske industriarbejdere ud i et konkurrenceforhold overfor udlandet, som ikke beroede på lighed i noget forhold, som ville have gjort dansk industri underlegen på et unfair kursgrundlag, som ville have skabt en massearbejdsløshed blandt danske arbejdere? Var det den kurspolitik, det kommunistiske parti ønskede at føre? Det kunne være ganske interessant engang at få det oplyst.

Derefter går det ærede medlem hr. Aksel Larsen over til frilisterne. Han nærer bekymring for, at de frilister, vi nu fra dansk side skal sende til Paris, ikke vil blive accepteret dernede. Eftersom listerne endnu ikke er sendt derned og endnu ikke har været behandlet dernede, lader der sig jo vanskeligt sige noget endeligt derom, men jeg kan dog oplyse, at i de regelmæssige høringer, der foregår i de forskellige studiegrupper indenfor Marshallorganisationen, har de danske lister, som man rent foreløbig kunne tænke sig de ville komme til at se ud, været til en rent foreløbig orientering, hvor de danske embedsmænd i Paris har fortalt om de hovedlinier, man har lagt til grund, og alt syntes at være i den bedste orden; der var de bedste udsigter til, at vore synspunkter ville blive godkendt. Så længe jeg ikke nærer nogen nervøsitet i den retning, behøver det ærede medlem heller ikke at gøre det.

Iøvrigt er hele forløbet af denne frilistesag det bedste bevis på, at Danmark ikke modtager direktiver. Vi har i Paris, på samme måde som man deltager i andet internationalt samarbejde, deltaget i en konference om dette problem og er blevet stillet overfor en vedtagelse, som Danmark kan tilslutte sig eller ikke tilslutte sig. Der er ingen direktiver. Danmark kan sige nej, hvis man vil; man kan sige ja, hvis man vil. Danmark vil gerne sige ja, fordi vi gerne vil deltage i internationalt økonomisk samarbejde. Inden vi siger dette ja, undersøger vi, hvad det indebærer, undersøger, om det kaster os ud i forpligtelser, frivilligt påtagne forpligtelser, som vi ikke uden at gøre dansk erhvervsliv og dansk beskæftigelse skade ville kunne